

Jeg ved godt, at fru Elisabeth Arnold ikke er imponeret over, at folk har problemer med at skelne mellem privat kørsel og firmamæssig kørsel, når de har et køretøj, f.eks. med hensyn til, om de må køre børnene i skole, når de ude i et ærinde for firmaet, osv.; men på grund af de problemer gav jeg dengang folk det gode råd altid at sørge for at have en beskidd murerbalje stående på ladet af bilen, for så ville de ikke få nogen problemer.

Men det, der for alvor skulle vise sig at give problemer, var jo administrationen af loven. Og da Folketinget havde tredjebehandling af lovforslaget den 30. maj – læg mærke til, hvor kort tid der var gået fra den 13. maj til den 30. maj; nogle vil måske sige lang tid, men det var jo grønærtforliget, som absolut skulle gennemføres – sagde jeg under forhandlingerne, side 8311:

»Det er jo indlysende klart, hvordan de her bilafgifter nu skal beregnes. Eller er det? Altså ærlig talt, den måde, behandlingen af de her sager er foregået på, med afgiftsstigninger op og ned, beregninger frem og tilbage og ændringsforslag, hvor man tager momsregninger ud og lægger dem ind igen« osv. osv.

Og det, jeg antyder om, at der kan være problemer med at forstå, hvordan reglerne skal administreres, får heldigvis provokeret skatteministeren til at gå på talerstolen og sige – side 8314:

»Jeg kan bekræfte, at den seriøse holdning, som regeringspartierne har til det, også består i, at man bliver nødt til at analysere problemerne grundigt og ikke bare finde en eller anden hovsaløsning, som man så senere af en eller anden grund ikke føler er tilfredsstillende.«

Jeg havde ikke selv forestillet mig, at det skulle gå så hurtigt, men da mængden af breve på mit skrivebord i slutningen af januar måned i år begyndte at blive meget stor, gik jeg til skatteministeren og sagde: I kan lige så godt komme i gang med at få embedsmændene til at finde en løsning, for det her holder ikke. Og det viste sig jo at være rigtigt.

Og når regeringen laver erhvervspolitik med venstrefløjen, så går det galt, for den har ingen som helst indsigt i eller forståelse for, hvordan det fungerer i det private erhvervsliv. Den aner intet om det.

Når man sidder med nogle mennesker, som aldrig har haft en skruetrækker eller en skovl i hånden, men som alligevel tror, de ved, hvor-

dan sådan noget fungerer, skal det jo gå galt. Og derfor burde regeringen og særlig statsministeren – for det er jo statsministerens lovforslag, vi nu behandler – have været til stede her i dag og skrevet sig bag øret aldrig mere at føre erhvervspolitik med venstrefløjen, for det går galt.

Skatteministeren skriver oven i købet i sin fremsættelsestale, at det »har vist sig at påføre virksomhederne rentetab og betydelige likviditetsproblemer«, men at man i Skatteministeriet ikke evner at forudse dét, vidner jo ærlig talt om, at der mangler nogle kvalificerede medarbejdere i det ministerium, eller at ministeren burde sende nogle af medarbejderne i erhvervspraktik ude i det virkelige liv, så de kan finde ud af, hvordan tingene i virkeligheden hænger sammen.

Vi har fået virkeligheden påvist ikke bare gennem de mange breve, vi har fået, men heldigvis også gennem de mange, der er gået til pressen. Og samtlige de breve, jeg har fået, har fået dette svar fra mig:

Gå til skatteministeren og til venstrefløjen og det flertal, der har gennemført det! Fremskridtspartiet var ikke en del af det forlig, og vi stemte imod det. Og vigtigst af alt: Gå til pressen med det!

For det viser sig jo, at den fjerde statsmagt kan være nok så effektiv, når det rigtig går galt.

Nu løser man så problemet i dag, og Fremskridtspartiet vil modsat Venstre og De Konservative selvfølgelig støtte lovforslaget. Men jeg skal gøre opmærksom på, at den næste runde af denne debat kommer til at dreje sig om dem, der har solgt deres biler, og som dermed har lidt store tab, og om dem, der nu skal føre penge frem og tilbage i deres momsregnskaber, hvilket kan give anledning til problemer osv.

Den eneste løsning er at holde op med at foretage alle disse administrative indgreb på skatteområdet.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Da fru Seeberg er borte fra salen et kort øjeblik, skal jeg rette den misforståelse, at »i modsætning til Venstre og De Konservative« vil Fremskridtspartiet støtte lovforslaget, for fru Gitte Seeberg sagde rent faktisk, at De Konservative støtter lovforslaget.

Vi støtter, at en afgift bliver afskaffet, og vi er endda lykkelige for det.